

—1777

« Ἡ ἱμπερατρίτζε τῆς Ρουσίας δηλοποιεῖ εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Βιέννης » καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Κοπενάγης (ἦτοι Δανιμαρκίας) καὶ εἰς τὴν αὐτὴν » τοῦ Περλίνου (ἦτοι Βρανδεβούργου) πῶς βιάζεται νὰ ἐξουσιάσῃ τὸ εἰς τὸ » Κρίμι κάστρον τοῦ Προκόπι, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Πόρταν νὰ τελειώσῃ » τὰς καταστάσεις καὶ ὁμολογίας τῆς τελευταίας συμφωνίας τῆς εἰρήνης, » καὶ ὀνομαστὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐτονόμου τοῦ Κριμίου, τοῦ ὁποίου ἡ » ἐκτέλεσις εὐρίσκει πολλὰς δυσκολίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὅθεν » δι' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν αἱ ῥωσικαὶ κουστῶδια τοῦ Γκέρτζι καὶ τοῦ Γε- » νι-Καλὲ ἐνεδυναμώθη ἐκάστη μὲ 8 παταλλίονια, καὶ ὁ πρίγκηψ Γαλιτζι- » νος θέλει στρατοπεδεύσει μὲ σῶμα στρατιωτῶν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ταμα- » μανίου. »

Προσθέτουσιν πρὸς τούτοις πῶς ἡ Ρουσία ἔχει σκοπὸν νὰ συναθροίσῃ καὶ στόλον εἰς τοὺς λιμένας τῆς τοὺς εἰς τὴν Μαιώτιδα λίμνην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτονόμου.

Ὁ στόλος ὁ τουρκικὸς συγκείμενος ἀπὸ 25 γαλιόνια καὶ κάτεργα, ὅλα καλοαρματομένα καὶ μὲ πλῆθος γαλιοντζήδων, ἐξετείνετο ἀπὸ τὸ Πεσίκτασι ἕως εἰς τὸ Ὀρτάκιοι. ἤθελον οἱ Τούρκοι μὲ αὐτὴν τὴν ἐτοιμασίαν νὰ φοβερίσουν οἰονεὶ τοὺς Μοσχόβους διὰ νὰ ἀφήσουν τὸ αὐτόνομον τῶν Ταρτάρων· ἀλλ' ὁ Στακιέφ ταῦτα βλέπων ἐγέλα.

Ἦτον βέβαιος ὁ Ἀτιφ-εφένδης ἀδὲς Ὁμερ-εφένδης, καὶ δὲν ἔστεργε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ παραχωρήσῃ ἡ Πόρτα εἰς τοὺς Ρούσους τὸ αὐτόνομον τῶν Ταρτάρων, ὄντας εἰς τὴν θρησκείαν του πολλὰ δεισιδαίμων. Οὕσης λοιπὸν χρείας νὰ γίνεταί συνομιλία τοῦ βέης-εφένδης μὲ τὸν Στακιέφ, πρέσβυν τῶν Μοσχόβων, διὰ τὴν ἀναίρεσιν ἢ σύστασιν τοῦ αὐτονόμου τῶν Ταρτάρων, ὁ Ὁμερ-εφένδης μὴ θέλων νὰ φιλονεικῇ περὶ τούτου, ὡς παρανόμου δηλαδὴ πράγματος, διωρίσθη ὁ Ἀπτουρράζακης, πρῶτον βέισης, διὰ τὸν μουκιαλεμὲ, μὲ τὸ νὰ ἐχρημάτισε δηλαδὴ καὶ μουραχάσης διὰ τὴν εἰς τὸ Καϊναρτζίκι γενομένην εἰρήνην. Ὅλον λοιπὸν τὸ καλοκαίρι συνήρχοντο εἰς τὸ Ἀϊναλι-καθάκι κάθε ἐβδομάδα Στακιέφ καὶ Ἀπτουρράζακης, ὁ μὲν συνιστῶν ὁ δὲ ἀναιρῶν, ἀλλὰ δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ γένη συμβιβασμὸς τις ἢ συγκατάθεσις, ἐπιμένοντος τοῦ Στακιέφ εἰς τὸ ὅτι οὐδὲ ἰῶτα ἐν δὲν θέλει ἀφαιρεθεῖ ἢ μεταβληθεῖ ποτὲ τῶν ὅσα ἐλαλήθησαν καὶ ἐκυρώθησαν εἰς τὸ Καϊναρτζίκι.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς σ' τοῦ Ὀκτωβρίου δόλω καὶ ἀπάτῃ φονευθέντος εἰς τὸ Γιάσι παρὰ τοῦ Καρὰ-Ἰσαρλῆ Ἀχμέτ-πεη τοῦ ἡγεμόνος Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, ἐγένεν ἡγεμῶν τῆς Μολδαβίας ὁ Δραγομάνος τῆς Πόρτας Κωνσταντίνος Δημητρίου Μουρούζης.

Θανόντος τοῦ Νικομηδείας Νικηφόρου, υἱοῦ τοῦ καρδουνοπόλου Βαρτάνου τοῦ ἐξ Ἀρμενίων, εἶπον τῷ Προύσης Μελετίῳ νὰ γένη Νικομηδείας· δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δεχθῆ ἂν δὲν δώσουν τὴν Προῦσαν τῷ διακόνῳ του Ἀνθίμῳ, ὃ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν θέλησιν καὶ γνώμην του, παρὰ γνώμην καὶ πατριάρχου καὶ συνόδου.

